SUB SEMNUL CERCURILOR OLIMPICE

1968 MEXICO

Aclimatizarea în discuție la Universitatea din Freiburg

Concluziile specialiștilor prof. Gerschler și dr. Samek

Problemele legate de aclimatizarea pentru J.O. din Mexic s-au clarificat în ultima vreme. Se cunosc acum aproape toate amănuntele privind efectele altitudinii, se știu influențele mediului înconjurător și ale diferenței de fus orar la care reacționează organismul sportivilor. Recent, a avut loc la clinica Universității de medicină sportivă din Freiburg (unul din renumitele centre de cercetări științifice de pe glob), un simpozion tratînd cîteva concluzii legate de problema aclimatizării.

Expunerea a fost făcută de două personalități marcante în problemele de cercetări științifice din R.F.G.: **prof. Waldemar Gerschler** (cu ani în urmă și un excelent specialist în atletism, a fost și antrenorul lui Rudolf Harbig) **și prof. dr. J. Samek.** Atît Gerschler, cît și Samek au urmărit cu toată atenția timp de doi ani, pregătirile unor sportivi care s-au antrenat în diferite condiții înaintea participării lor la săptămîna sportivă internațională din Mexic. Concluziile lor sînt interesante: **„Am avut trei grupe de sportivi în pregătire. Primul grup s-a antrenat „în laborator", în barocameră, al doilea și al treilea în Elveția la o altitudine de 3 400 m și, respectiv, 2 300 m. Plecînd la Mexic și avînd același număr de zile pentru acomodare, cele mai bune rezultate le-au obținut sportivii care s-au pregătit în prealabil la 2 300 m, adică la altitudinea cea mai apropiată de cea a capitalei mexicane".** O altă concluzie interesantă la care au ajuns cei doi specialiști ni se pare durata aclimatizării. Ea este legată, fără discuție, de particularitățile individului, dar în același timp, ea este determinată de condițiile de pregătire dinaintea deplasării în Mexic. Experiențele au dovedit că sportivii veniți de la o altitudine de 2 300 m, care au stat 14 zile în Mexic au fost complet ieșiți din formă în ziua starturilor. **Pentru această grupă s-a constatat că acomodarea ideală nu este de lungă durată: doar 5—10 zile fiind necesare pentru adaptarea la diferențe de fus orar și de climă.** Într-adevăr, pentru unele ramuri sportive — au remarcat vorbitorii — care nu necesită o aclimatizare prealabilă la altitudine în țară (probele de aruncări, haltere) este bine ca acomodarea cu altitudinea mexicană să se facă timp de 14 zile, la fața locului.

Foarte interesante au fost concluziile celor doi specialiști în privința performanțelor posibile pentru J.O.

În baza statisticilor cercetate de prof. W. Gerschler s-au stabilit cîteva cifre medii (la unele probe de aruncări) care arată o îmbunătățire a unor performanțe în condițiile altitudinii de la Ciudad de Mexico. Astfel, la greutate se prevede o creștere de 6 cm, la ciocan 53 cm, la disc pînă la 1,62 m, iar la sulițâ de 69 cm! Se știe că probele de alergări pînă la 800 m sînt, de asemenea, avantajate, în timp ce alergările de fond sînt simțitor influențate în mod negativ, în funcție de distanța lor. Dar, a spus prof. Gerschler, acei fondiști care pot obține rezultate bune și, deci, primele locuri, vor fi aceia al căror organism s-a acomodat în mod natural (de-a lungul anilor) cu platourile înalte (etiopienii, kenyenii îndeosebi).

Actuala olimpiadă va înregistra, desigur, unele surprize. **„Dar, deviza noastră, a oamenilor de știință în domeniul activității sportive trebuie să fie una singură: să trimitem în Mexic sportivi bine pregătiți sub toate aspectele"** — a încheiat prof. W. Gerschler.

Ion OCHSENFELD

Săritorii români au încheiat mulțumitor prima perioadă de pregătire

Fără a fi strălucitoare, rezultatele obținute de săritorii Ion Ganea și Melania Decuseară la concursurile de la Rostock, Moscova și Minsk sînt mulțumitoare și ne dau speranțe într-o comportare onorabilă a acestor sportivi la marea confruntare a Jocurilor Olimpice. Să amintim că la întrecerile de la trambulină, Ion Ganea s-a clasat pe locul 3 la Rostock, 6 la Moscova și 10 la Minsk (unde a concurat accidentat), iar Melania Decuseară a ocupat, tot la trambulină, locul 4 la Moscova, 5 la Minsk, iar la platformă locul 7 la Moscova și locul 5 la Minsk. Precizînd că la aceste confruntări au luat parte cei mai buni săritori din 11 țări (Austria, Ungaria, Italia, U.R.S.S., R.D. Germană, R.F. a Germaniei, Mexic, Polonia, Finlanda, Cehoslovacia și România), iar printre aceștia s-au aflat sportivi cu renume mondial (italienii Dibiasi și Cagnotto, Mathes și Sperling — R.D.G., sovieticii Poluliah, Natalia Lobanova, Elena Anokina, Tamara Pogozheva, mexicanii De Rivero și Gaxiola), constatăm că disputele au constituit verificări cît se poate de severe și, deci, concludente. Dar, să dăm mai bine cuvîntul antrenorului **Gustav Fischer**, care a însoțit pe sportivii români în deplasarea efectuată în U.R.S.S.:

„Prin participarea la concursurile de la Rostock, Moscova și Minsk, săritorii noștri și-au încheiat prima perioadă de pregătire în vederea J.O., urmînd ca de acum înainte să-și continue antrenamentele și verificările care vor avea punct final pregătirile la altitudine, la Erevan. Trebuie să precizez că săritorilor noștri le-au fost create condiții bune de pregătire și de participare, iar ca urmare, rezultatele nu au întîrziat să apară. Desigur, mă refer la trambulină, deoarece la platformă inexistența acesteia în bazinele acoperite din țară face imposibil antrenamentul săritorilor în timpul iernii. În ceea ce privește comportarea sportivilor noștri, voi remarca evoluția Melaniei Decuseară. Deși nu are experiența disputelor internaționale, ea a concurat cu multă siguranță la Moscova. Este drept, a ratat primul exercițiu la impuse, dar la libere a executat sărituri cu grad de dificultate ridicat, cu mare precizie, reținînd considerabil din handicap. Punctul ei forte l-a constituit dublul salt și jumătate răsturnat (coeficient de dificultate 2,8), pentru care a fost punctată cu 6,50. De menționat că media coeficienților de greutate ai Melaniei Decuseară este cu 0,6 p mai ridicată decît a celorlalte concurente participante la cele trei competiții. Desigur, ea mai are mult de muncit pentru a avea stabilitate în obținerea performanțelor. În primul rînd, va trebui să-și pună la punct săriturile impuse la trambulină, iar la platformă să-și îngreuieze pe cele libere.

Ion Ganea a obținut la Rostock o performanță excelentă, iar la Moscova putea ocupa din nou locul 3 dacă nu greșea elanul la ultima săritură (triplu salt jumătate, cu șurub), ceea ce l-a aruncat pe locul 6. El a manifestat puțină oboseală, s-a și accidentat ușor, motive pentru care la Minsk a concurat sub posibilități.

Celălalt membru al lotului olimpic, Pantelimon Decuseară, a suferit un ușor accident înaintea plecării la Rostock, iar pauza fortuită l-a împiedicat să intre în formă. Cunoscînd conștiinciozitatea și capacitatea lui de muncă, sînt convins că el se va pune repede pe picioare.

Turneul preolimpic de baschet de la Sofia:

În multe privințe, competiția a fost superioară „europenelor" din Finlanda

Pentru turneul olimpic de baschet de la Ciudad de Mexico sînt calificate direct primele cinci echipe de la J.O. din 1964 (S.U.A., U.R.S.S., Brazilia, Porto Rico și Italia), precum și Mexicul, ca țară organizatoare. Restul locurilor disponibile vor fi atribuite pe baza rezultatelor înregistrate în turneele de calificare organizate special în acest scop. Cel european, programat recent la Sofia, a reunit în sala Universiada nu mai puțin de 14 reprezentative, între care și cea a Israelului.

La ora aceasta rezultatele finale sînt cunoscute: **Iugoslavia** și **Bulgaria** sînt cele două echipe care și-au cîștigat dreptul să evolueze la „Palacio" din capitala mexicană.

Dacă reprezentativa Iugoslaviei, care a încheiat întrecerile fără să fi cunoscut înfrîngerea, s-a dovedit aceeași formație redutabilă pe care o cunoșteam, am spune chiar cu un sensibil ascendent tehnic, tactic, fizic asupra tuturor celorlalte (Koraci, Daneu, Ciosici et co. fiind de departe cei mai buni), în schimb Bulgaria a trecut prin mari emoții pînă ce și-a văzut asigurată calificarea.

Meciul cu cea mai mare miză a fost, credem, cel din ultima zi a competiției, dintre **Bulgaria** și **Polonia**, de rezultatul căruia a depins totul, adică locul secund în clasament și biletele de avion pentru Ciudad de Mexico.

Fără să fi strălucit din punct de vedere tehnic — e și explicabil poate — partida a fost o încleștare de forțe fizice cum rar se poate vedea, o luptă a nervilor. Primele minute, cele de tatonare, au fost dominate de polonezi, care n-au reușit însă să se detașeze, scorul fiind mereu egalat de adversari. Au fost însă suficiente cîteva clipe de neatenție, de nesincronizare a intențiilor defensivei alb-roșilor, și bulgarii au știut să profite, asigurîndu-și un avantaj de 5 puncte în min. 9. Strădaniile lui Likszo (excelent în acest turneu) și ale coechipierilor săi au făcut ca scorul să devină egal (29—29 în min. 13 și 37—37 în min. 19). Imediat, însă, gazdele au preluat avantajul. Pînă la sfîrșitul meciului tabela electrică a mai consemnat încă o singură dată egalitate (52—52 în min. 28).

În ultimele întîlniri din cadrul turneului s-au înregistrat următoarele rezultate: Iugoslavia — Cehoslovacia 86—72 (45—33); Bulgaria — Polonia 70—69 (39—37); Israel — Finlanda 67—64; Grecia — Olanda 68—64; Franța — R.D.G. 57—52. Clasament final: 1. Iugoslavia, 2. Bulgaria, 3. Polonia, 4. Cehoslovacia, 5. Franța etc.

Finalul partidei a oferit ceva de nedescris. De la 68—63 (în min. 37) polonezii au ajuns la 68—67 în min. 39, pentru ca imediat fiecare echipă să mai înscrie cîte un coș. Așadar, 70—69 cu 15 secunde înainte de sfîrșit. În acest moment bulgarii aveau de executat două aruncări libere. Le-au ratat! Atacul polonez, o veritabilă trombă, a fost ratat în apropierea coșului advers. S-a produs o busculadă și... minge de arbitru. Cîștigă polonezii, dar sirena anunță încheierea meciului cînd, după cronometrul sălii, mai rămăsese totuși o singură secundă. După cîteva minute de discuții jocul a fost reluat pentru această unică secundă!

După felul în care s-a desfășurat meciul, pentru jocul lor mai calm, mai atent în apărare și mai incisiv în atac, bulgarii au meritat desigur calificarea. Părerea aceasta a fost împărtășită și de alți colegi străini prezenți la competiție.

După partidă am solicitat o declarație dl. WILLIAM JONES, secretarul general al federației internaționale: **„Turneul preolimpic de la Sofia, cu o miză atît de mare, a fost, cred, în multe privințe, superior ultimei ediții a europenelor din Finlanda. Am fost plăcut surprins de mărele salt valoric înregistrat de majoritatea echipelor, ceea ce a dus la o evidentă echilibrare a forțelor. Austria, de pildă, considerată pînă nu de mult ca o echipă oarecare, a evoluat remarcabil, învingînd, între altele, Finlanda! Și nu este singurul exemplu în această privință. Imi pare totuși rău că de la această atît de interesantă competiție au lipsit două din echipele recunoscute pe continent, România și Ungaria".**

Între cavalerii fluierului cei mai bine apreciați s-a aflat și arbitrul EUGEN HOTIA din Oradea. Faptul că a fost delegat să conducă cîteva partide cheie ale turneului și că s-a achitat în bune condițiuni de această sarcină, i-a determinat, în final, pe oficialii F.I.B.A. să-i acorde calificative dintre cele mai bune.

Ca unul dintre tehnicienii prezenți zi de zi la întreceri i-am solicitat și lui o părere generală despre această competiție:

„In general, cele mai multe dintre partide s-au desfășurat la un bun nivel tehnic. Ceea ce m-a impresionat în mod deosebit a fost faptul că, aproape fără excepție, toate echipele au făcut o adevărată risipă de energie, fără menajamente. Inchipuiți-vă, lucrul cel mai la modă la Sofia a fost presingul. Toate formațiile au jucat astfel, ceea ce, evident, presupune o foarte bună pregătire fizică, o rezistență deosebită. După cîteva zile de jocuri am crezut, cum era firesc, că spre final echipele vor plăti atîtea și atîtea eforturi și vor fi nevoite să renunțe la presing. Dar nu! In ceea ce mă privește, cred că n-am alergat în viața mea, ca aici la jocurile de la Universiada, atît de rapid a fost ritmul fiecărei partide. Dacă echipele n-au venit la Sofia cu cine știe ce noutăți de ordin tactic, în schimb toate au impresionat printr-o pregătire fizică aproape fără reproș".

Romeo VILARA

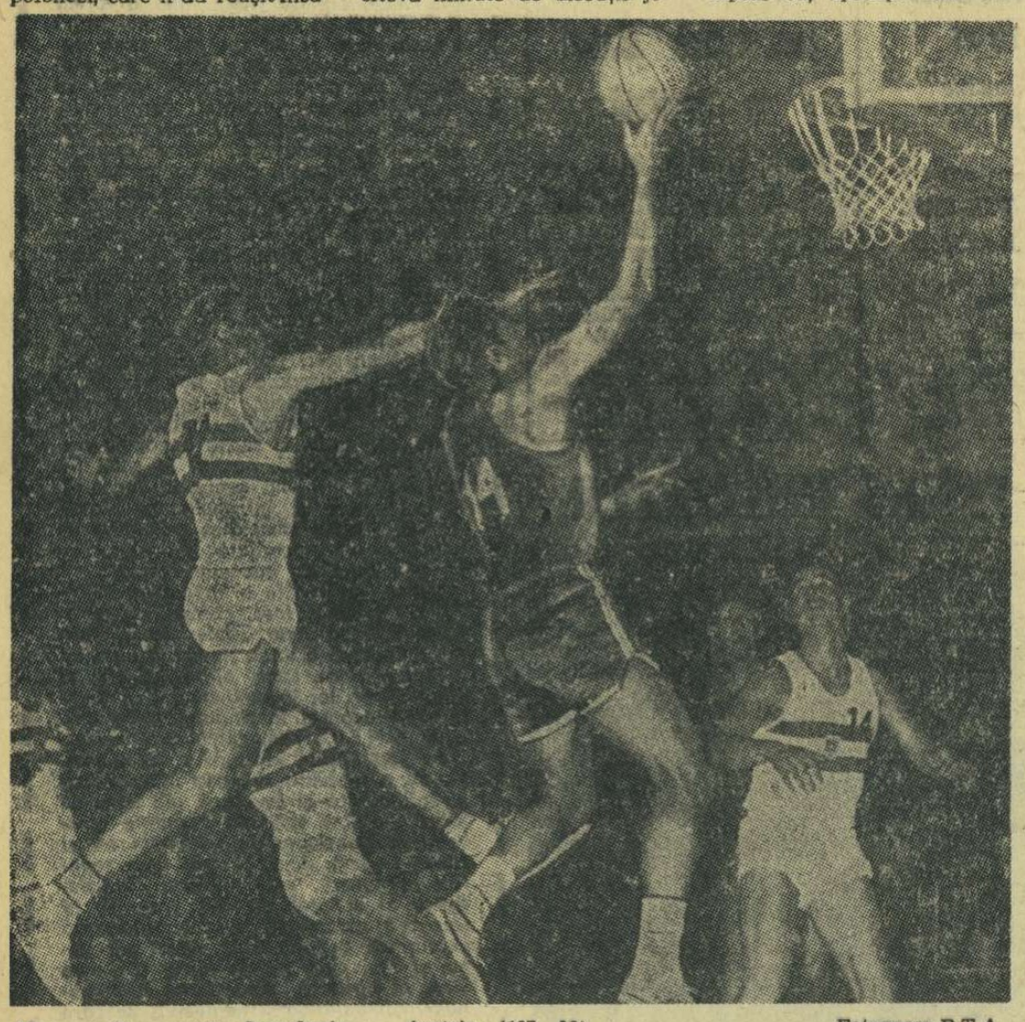

Moment din partida Iugoslavia — Austria (107—83). Fotopress-B.T.A.

GREȘELILE TACTICE SE PLĂTESC!

Din nou, o duminică cenușie pentru scrima românească: în mod surprinzător, nici floretistele din lotul olimpic n-au putut obține victoria în fața polonezelor. În această perioadă a multiplelor teste pentru J.O., o asemenea surpriză reține, desigur, atenția tuturor specialiștilor. Mai ales a acelora — și nu puțini — care, urmărind cu atenție evoluția floretistelor României, sînt convinși că ele au, alături de sovietice și maghiare, cele mai mari șanse la medalii, în Mexic. Comportarea constant valoroasă de pînă acum a fetelor noastre (și, îndeosebi, succesele de la Torino, din „Cupa campionilor europeni") îndreptățește la o astfel de anticipare optimistă. Și acum, iată, un obstacol cu totul imprevizibil. Un eșec acasă, în fața unei formații destul de modeste. Antrenorii care răspund de pregătirea lotului feminin de floretă, oarecum descumpăniți și ei, pun acest „accident", mai ales, pe seama oboselii, a oboselii fizice și nervoase. Asupra acestui aspect ne propunem să ne oprim puțin.

Duminica trecută, **cînd se aflau la Como, antrenorii Andrei Vilcea și Alexandru Csipler** ne-au comunicat telefonic dorința lor de a susține un meci amical, luni, după concursul dotat cu „Floreta de argint", în compania națională Italiei. În acest sens, ei cereau avizul federației. Or, inițial, o asemenea întîlnire, solicitată de altfel oficial de către forul italian de resort, fusese discutată într-o ședință a biroului federal și s-a ajuns la concluzia că o suplimentare de program competițional (și așa foarte încărcat!) este contraindicată. Totuși, secretarul general al federației și-a dat avizul pentru acest meci, nu înainte, însă, de a fi ținut să sublinieze că antrenorii trebuie să dovedească foarte mult discernămînt, să aprecieze, mai întîi, dacă această întîlnire nu le-ar suprasolicita pe sportivele noastre. Deci, a rămas la latitudinea celor doi antrenori să aprecieze. La Milano, unde a avut loc meciul, olimpicele noastre au terminat victorioase, cu 18—7 (s-a tras cu cîte 5 floretiste), dar cu ce preț! Înapoiate marți seara în Capitală, ele nu s-au prezentat decît la un singur antrenament, joi, acuzînd... oboseală!!! Această stare de oboseală s-a evidențiat încă de sîmbătă, în turneul individual. S-a văzut limpede că floretistele noastre nu sînt în plenitudinea posibilităților lor, mai cu seamă **Ecaterina Iencic** și **Ana Ene**. Iar duminică, în meciul cu echipa Poloniei, exceptînd-o pe **Ileana Drimbă** (singura care a corespuns integral) și, într-o oarecare măsură, pe **Olga Orban-Szabo**, care s-a încălzit foarte greu, floretistele României au fost, parcă, altele. Starea de accentuată oboseală a făcut-o pe **Ana Ene**, de pildă, să nu mai aibă finalitate în două asalturi decisive.

Iată cum o greșeală de ordin tactic ne poate pune în inferioritate, lăsînd posibilitatea să se tragă concluzii greșite despre valoarea olimpicelor României. Se impune să manifestăm toată grija față de pregătirea pentru J.O., să respectăm cu strictețe hotărîrile care se iau în birourile federale. Iar federația, pe de altă parte, să nu mai facă nici un fel de derogări de la hotărîrile luate, nici un fel de abateri de la un principiu stabilit. Se impune să fim foarte conștienți, chiar și atunci cînd este vorba de o întrecere amicală, dar care angajează culorile țării.

Tiberiu STAMA

Dublul campion...

Pentru mulți, a fost o surpriză — desigur, plăcută — evoluția tînărului caniost I. Patzaichin *la recentele campionate naționale de seniori. Concurînd în compania unor adversari redutabili (unii medaliați olimpici și europeni), el a cucerit două victorii (C 1 — 500 m și C 1 — 1 000 m), obținînd astfel și Cupa oferită de C.O.R. celui mai tînăr cîștigător în finalele întrecerilor la probele olimpice. Performanțe care îl recomandă cu prisosință pentru pagina noastră olimpică. Mai ales că I. Patzaichin este... junior!*

S-a născut la 26 noiembrie 1949 în așezarea pescărească de la Mila 23 (satul din care s-au ridicat atîția mari performeri în caiac-canoe: *Calabiciov, Covaliov, Vorobiov...*). Practică sportul din martie 1967 (!), anul trecut reușind să ocupe locul II la campionatele juniorilor.

Antrenorul emerit *Radu Hutan* ne spunea despre marea revelație a campionatelor din acest an: *„Are o excelentă coordonare a mișcărilor, o tehnică foarte bună — însușită extrem de rapid — și o rezistență deosebită. În plus, multă modestie, putere de muncă și dorință de afirmare".*

Deși este component al lotului olimpic, I. Patzaichin n-a făcut încă cunoștința „pagaielor" de peste hotare. Îi dorim ca apropiatul debut să fie de bun augur.

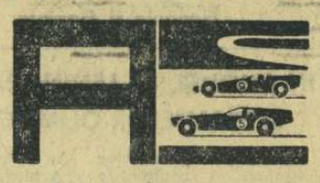

„Îngerii roșii" ai fostului motociclist

Un om și-a croit destinul, făcînd inutilă întrebarea: ce devin sportivii noștri fruntași după încheierea activității competiționale? Între 1950 și 1963 a alergat ca motociclist în sute de întreceri, a cucerit două medalii de aur în celebrele curse de 6 zile și numeroase alte medalii în campionatul național de viteză, în cursele de coastă, la motocros. În 1954—55 a făcut parte din echipajul de bob al lui Tita Rădulescu, care a stabilit recordul pîrtiei de la Poiana Brașov. Deci, un om îndrăgostit în același timp de viteză și de mecanică, pe care le-a îmbinat fericit în cariera sportivă. Dar, după aceea? A ales ceea ce era cel mai potrivit pregătirii și pasiunii sale.

Astăzi, fostul motociclist Șerban Murgu, membru al cluburilor Steaua și Voința, a preluat conducerea stației de auto-service din Mamaia și nu a avut bucurie mai mare decît să asigure asistența mecanică la Raliul Dunării sau să revizuiască mașinile sportivilor care l-au vizitat (Constantin, Pîrcălab, Țiriac, Moser, Dănescu, Manolache etc.).

Fostul motociclist a rămas cu pofta recordurilor și astăzi ele sună așa: 3 minute — gresat, 14 minute — spălat, un minut — schimbat ulei (cu ajutorul unui aparat de absorbție a uleiului), 3 minute — încărcarea unei baterii de acumulator (prin eliminarea demontării), 14 minute — repararea unei pene de cauciuc, inclusiv vulcanizarea. Performanțele acestea au devenit posibile într-o stație bine utilată (3 canale de vizitare și 6 rampe), cu un personal calificat (24 de meseriași în plin sezon, printre care mecanicii de întreținere Mihai Grofu, Mihai Roșca și Nicolae Radu, precum și o serie de electricieni, vulcanizatori, sudori, vopsitori și carosierul Bohoață, fost junior al clubului Progresul).

Dar Șerban Murgu nu-și poate departaja activitatea profesională de pasiunile sale sportive. Iată de ce, și-a propus să organizeze, în colaborare cu A.C.R. și O.N.T., un circuit automobilistic rezervat tuturor vilegiaturiștilor, posesori de mașini, aflați la 14 iulie în stațiune, cărora li se oferă ca miză „Trofeul Mamaia". O inițiativă demnă de un fost sportiv, care merită tot sprijinul.

În orice caz, automobiliștii știu acum că — așa cum pe șosele întîlnesc „îngerii galbeni" — la Mamaia îi așteaptă colaboratorii lui Șerban Murgu, „îngerii roșii", porecliți astfel după bluzele roșii pe care le poartă! **(vib)**

Pe serpentinele drumului Rișnov — Piriul Rece, anul trecut, în timpul desfășurării celei de a II-a ediții a raliului

Foto: Dumitru LAZAR

Raliul României în febra pregătirilor

● LA START 52 DE ECHIPAJE (DINTRE CARE DOUA MIXTE ȘI DOUA FEMININE) ● RECORD DE INSCRIERI ÎN BUCUREȘTI ● NICI O PLECARE DIN BOTOȘANI, CONSTANȚA ȘI TIMIȘOARA ● NU SE VOR FACE CLASAMENTE SPECIALE LA GRUPA II (TURISM) ȘI LA CLASELE I ȘI II

Sîmbătă și duminică, la Brașov și în împrejurimi am întîlnit numeroși automobiliști sportivi care au început antrenamentele pentru cea de-a treia ediție a Raliului României, programată în zilele de 14, 15 și 16 iunie. O atmosferă de intense pregătiri am găsit și la serviciul de competiții al A.C.R., unde ni s-au dat ultimele amănunte în legătură cu întrecerea.

A fost confirmată de către organizatori înscrierea în raliu a tuturor celor 52 de echipaje solicitante. Printre viitorii competitori figurează automobiliști cunoscuți: Marin Dumitrescu—Petre Vezeanu (Fiat 1500), Ovidiu Tatu—Nicolae Tatu (Renault 16), Aurel Puiu—Ion Finichiu (Renault 10), Florin Popescu—Petre Müller (Fiat 850), Eugen Ionescu Cristea — Gheorghe Taffet (Fiat 850), Toma Suciu —Carol Hossu (Fiat 850), Mihai Marinescu—Mihai Stelea (Fiat 850). Două echipaje sînt mixte: soții Max și Jutta Heintz (Renault 10), Tiberiu Pribu—Carmen Barbu (Wartburg). Pentru titlul de cel mai bun echipaj feminin își vor disputa șansele Paula Iacob—Lidia Arabian (Skoda 1000 MB) și Argentina Sclia—Alexandrina Papană (fiica celebrului aviator și polisportiv Alexandru Papană; mașină Fiat 850).

Plecările în proba de concentrare se vor da din București (32 echipaje), Brașov (14) și Oradea (6). În regulamentul raliului au fost fixate ca puncte de start și Botoșanii, Constanța și Timișoara, dar din aceste orașe nu s-a înscris în competiție nici un echipaj. Ziua startului este 14 iunie la orele 14,42 București, 15,10 Brașov, 15,55 Oradea.

Mașinile sînt împărțite în cinci clase: pînă la 850 cmc (III), pînă la 1000 cmc (IV), pînă la 1150 cmc (V), pînă la 1300 cmc (VI), pînă la 1600 cmc (VII). Ca număr de echipaje pe clase, situația se prezintă astfel: clasa III (20), clasa IV (13), clasa V și VI (cîte patru) și clasa VII (5). Cîteva echipaje concurează pe automobile Trabant și Fiat 600 (clasele I și II). Acestea nu vor figura decît în clasamentul general, deoarece numărul lor este inferior celui specificat în regulamentul competiției. În aceeași situație se află și cele două echipaje cu mașini din grupa II (turism).

Pe lîngă proba de regularitate, în programul raliului sînt înscrise nouă întreceri de viteză, care vor fi completate probabil cu un circuit la Brașov. Hotărîrea definitivă privind această problemă, precum și alte amănunte despre competiție le vom aduce la cunoștința cititorilor în zilele care urmează. În încheiere, o comunicare expresă a organizatorilor: **concurenții sînt invitați să înainteze datele pentru obținerea licenței de conducător.**

D. L.